

Arrest

nr. 243 558 van 30 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 maart 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 juli 2020 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHES, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 maart 2020 neemt de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

*Overwegende dat de genaamde (...)
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren*

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61, § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten : 1° wanneer zij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt :

Overwegende dat de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt, het bevel kan geven om het grondgebied te verlaten ;

Overwegende dat zij sedert het academiejaar 2013-2014 gemachtigd was tot een verblijf van beperkte duur van de studies in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

Overwegende dat betrokkene werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf om tijdens het academiejaar 2013-2014 een Bachelier en Optique-Optométrie aan te vatten aan L' Institut d'Optique Raymond Tibaut (IORT), om daarna vanaf het academiejaar 2014-2015 tot heden aan l'Enseignement de Promotion et de Formation Continue (EPFC) de opleiding Bachelier en Comptabilité te volgen.

Overwegende dat betrokkene de laatste 5 academiejaren maar 690 opleidingseenheden afgewerkt heeft van de 2220 opleidingseenheden van het volledige programma, wat nog niet eens 1/3 van het studieprogramma is.

Overwegende dat betrokkene na 6 jaar hogere studies geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht heeft op het behalen van haar einddiploma, zij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980, gezien zij haar studies op overdreven wijze verlengt.

Overwegende dat de betrokkene na respectievelijk 6 jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde (art. 103.2, 5° van het KB van 08/10/1981)

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.“

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de formele en de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 3 (lees: 29) juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar enig middel zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan onzorgvuldigheid, onredelijkheid;

De minister heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenbevinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop hij het besluit steunt, moet de nodige zorgvuldigheid betracht worden.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenbevinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand, geloofwaardig maken.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25/03/2020 is gemotiveerd als volgt :

De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten: 1 ° wanneer zij ,rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt"

" Overwegende dat zij (verzoekster) sedert het academiejaar 2013-2014 gemachtigd was tot een verblijf van beperkte duur van de studies in toepassing van art. 58 van de wet van 15/12/1980.

Overwegende dat betrokkene werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf om tijdens het academiejaar 2013-2014 een Bachelor opleiding Optiek aan te vatten, om daarna vanaf het academiejaar 2014-2015 tot heden aan het EPFC de opleiding Bachelor in de boekhouding te volgen.

Overwegende dat betrokkene tijdens de laatste 5 academiejaren maar 690 opleidingseenheden afgewerkt heeft van de 2220 opleidingseenheden van het volledige programma, wat nog niet eens 1/3 van het studieprogramma is.

Overwegende dat betrokkene na 6 jaar hogere studies geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht op het behalen van een einddiploma; zij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf in toepassing van art. 58 van de wet van 15/12/1980, gezien zij haar studies op overdreven wijze verlengt.

Overwegende dat de betrokkene na respectievelijk 6 jaar studies geen enkele bachelor opleiding met vrucht beëindigde (art. 103.2,5° van het KB van 08/10/1981)

Artikel 103/2,5° van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat er een einde aan het verblijf als student KAN worden gesteld, wanneer hij zijn studies op overdreven wijze verlengt, meer bepaald 5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk 5 of 6 jaar van zijn studie"

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en Asiel en Migratie, heeft inzake een discretionaire bevoegdheid.

Volgens artikel 103/2,5° KAN er een einde gesteld worden aan de verblijfsvergunning van studenten bij onvoldoende voortgang van de studies ;doch kan ook anders beslist worden rekening houdend met al de gegevens van de zaak.

De Minister heeft inzake geen rekening gehouden met de specifieke elementen die verzoekster aanhaalt ; mn. dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling om zo te voorzien in haar levensonderhoud.

Het is onzorgvuldig van de Dienst Vreemdelingenzaken om geen rekening te houden met al deze elementen, die haar nochtans werden meegedeeld ten gepaste tijde.

Uit de beslissing volgt niet / kan minstens niet opgemaakt worden of er rekening werd gehouden met de meegedeelde bijzondere omstandigheden.

Het is onredelijk van de Dienst Vreemdelingen zaken en van de bevoegde Minister om verzoekster geen kans te geven om haar studie te beëindigen.

- stuk 5

De aangehaalde middelen zijn gegrond.

Er zijn voldoende gegronde redenen om de bestreden beslissing te vernietigen."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft

genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Enerzijds wordt de juridische grondslag van de bestreden beslissing vermeld, met name artikel 61, §1, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 103.2, 5° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Anderzijds worden ook de feitelijke gegevens die aan de basis van de bestreden beslissing liggen weergegeven. De academische loopbaan van de verzoekende partij wordt weergegeven. Er wordt gepreciseerd aan welke instellingen de verzoekende partij welke studies gevolgd heeft. Daarnaast worden ook de resultaten van de verzoekende partij tijdens de verschillende schooljaren belicht. Er wordt opgemerkt dat de verzoekende partij werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf om tijdens het academiejaar 2013-2014 een Bachelier en Optique-Optométrie aan te vatten aan L'Institut d'Optique Raymond Tibaut (IORT), om daarna vanaf het academiejaar 2014-2015 tot heden aan l'Enseignement de Promotion et de Formation Continue (EPFC) de opleiding Bachelier en Comptabilité te volgen. Daarnaast wordt erop gewezen dat de verzoekende partij de laatste vijf academiejaren maar 690 opleidingseenheden afgewerkt heeft van de 2220 opleidingseenheden van het volledige programma, wat nog niet eens één derde van het studieprogramma is, dat de verzoekende partij na zes jaar hogere studies geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht heeft op het behalen van haar einddiploma en dat de verzoekende partij niet langer in aanmerking komt voor een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de Vreemdelingenwet, gezien zij haar studies op overdreven wijze verlengt en dat de verzoekende partij na respectievelijk zes jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde. Tot slot wordt gesteld dat in uitvoering van artikel 103/3 van het Vreemdelingenbesluit aan de verzoekende partij het bevel wordt gegeven om binnen de 30 dagen het grondgebied te verlaten.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen aldus op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is gegrond. Uit het verzoekschrift blijkt overigens dat zij de motieven van de bestreden beslissing kent zodat aan het doel van de formele motiveringsplicht is voldaan.

Een schending van de formele motiveringsplicht vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Het redelijkheidsbeginsel legt aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan

slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepalingen, met name artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2, §1, 5° van het Vreemdelingenbesluit.

3.4. Artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1

De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;”

Daarnaast bepaalt artikel 103/2, §1, 5° van het Vreemdelingenbesluit:

“§1. Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

(...) 5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk vijf of zes jaar van zijn studie; (...).”

3.5. De verzoekende partij voert aan dat volgens artikel 103.2, 5° van het Vreemdelingenbesluit er een einde “kan” gesteld worden aan de verblijfsvergunning van studenten bij onvoldoende voortgang van de studies, doch dat ook anders beslist kan worden rekening houdend met alle gegevens van de zaak, dat de minister inzake een discretionaire bevoegdheid heeft, dat de minister inzake geen rekening heeft gehouden met de specifieke elementen die de verzoekende partij aanhaalt, met name dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling om zo te voorzien in haar levensonderhoud, dat het onzorgvuldig is van de verwerende partij om geen rekening te houden met al deze elementen, die haar nochtans ten gepaste tijde werden meegedeeld, dat uit de beslissing niet volgt, minstens niet kan worden opgemaakt, of er rekening werd gehouden met de meegedeelde bijzondere omstandigheden, dat het onredelijk is van de verwerende partij om de verzoekende partij geen kans te geven om haar studie te beëindigen.

3.6. Artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet geeft de verwerende partij een discretionaire bevoegdheid betreffende de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wanneer de betrokken student zijn studies op overdreven wijze verlengt.

In casu motiveert de verwerende partij de afgifte van het bestreden bevel, dat zoals reeds eerder werd uiteengezet gegrond is op artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, als volgt: “Overwegende dat de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt, het bevel kan geven om het grondgebied te verlaten ; Overwegende dat zij sedert het academiejaar 2013-2014 gemachtigd was tot een verblijf van beperkte duur van de studies in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980. Overwegende dat betrokkene werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf om tijdens het academiejaar 2013-2014 een Bachelier en Optique-Optométrie aan te vatten aan L' Institut d'Optique Raymond Tibaut (IORT), om daarna vanaf het academiejaar 2014-2015 tot heden aan l'Enseignement de Promotion et de Formation Continue (EPFC) de opleiding Bachelier en Comptabilité te volgen. Overwegende dat betrokkene de laatste 5 academiejaren maar 690 opleidingseenheden afgewerkt heeft van de 2220 opleidingseenheden van het volledige programma, wat nog niet eens 1/3 van het studieprogramma is. Overwegende dat betrokkene na 6 jaar hogere studies geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht heeft op het behalen van haar einddiploma, zij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van

15/12/1980, gezien zij haar studies op overdreven wijze verlengt. Overwegende dat de betrokkene na respectievelijk 6 jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde (art. 103.2, 5° van het KB van 08/10/1981).”

3.7. De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partij geenszins de motieven van de bestreden beslissing betwist, met name dat zij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijzen verlengt, en concreet, dat zij na respectievelijk zes jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde. De verzoekende partij meent echter dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de specifieke elementen die zij aanhaalt, met name dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling om zo te voorzien in haar levensonderhoud, dat het onzorgvuldig is van de verwerende partij om geen rekening te houden met al deze elementen, die haar nochtans ten gepaste tijde werden meegedeeld, dat uit de beslissing niet volgt, minstens niet kan worden opgemaakt, of er rekening werd gehouden met de meegedeelde bijzondere omstandigheden.

3.8. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij de verwerende partij heeft meegedeeld dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling om zo te voorzien in haar levensonderhoud. Immers blijkt uit de e-mail van 26 september 2019 die het Loket Vreemdelingenzaken Antwerpen met het oog op het verkrijgen van instructies voor de verlenging van het verblijf van de verzoekende partij naar de verwerende partij stuurde, dat slechts de volgende documenten werden voorgelegd: inschrijving nieuw academiejaar, resultaten vorig academiejaar, verbintenis tot tenlasteneming met loonbrieven garant en een attest ziektekostenverzekering, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk. Ook uit de andere stukken in het administratief dossier blijkt geenszins dat de verzoekende partij de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte bracht van haar tewerkstelling en van het gegeven dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling om zo te voorzien in haar levensonderhoud.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij op 22 november 2019 een “Synthesenota / verblijf” aanmaakte waarin zij stelt dat de verzoekende partij “*volgens Dolsis (...) aan het werk [is] sinds 19/08/2018*”. In zoverre aldus kan geoordeeld worden dat de verwerende partij op de hoogte was van de tewerkstelling van de verzoekende partij, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de verzoekende partij haar tewerkstelling inriep als verschoning voor het niet boeken van merkbare voortgang en voor het niet hebben van een vooruitzicht op het behalen van haar einddiploma.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij ook in haar verzoekschrift niet aantoont dat zij haar studie moet combineren met een tewerkstelling “*om zo te voorzien in haar levensonderhoud*”. Immers blijkt uit het administratief dossier dat haar oom, dhr. N.E., voor haar optreedt als garant voor de duur van de studies in België en zich er aldus toe verbindt de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring van de verzoekende partij ten laste te nemen.

Daarnaast stelt de Raad vast dat ingevolge artikel 61, §1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet het uitoefenen van een winstgevende bedrijvigheid die de normale voortzetting van de studies kennelijk verhindert, eveneens een omstandigheid is op grond waarvan de minister de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven. De verzoekende partij kan dan ook geenszins ernstig laten uitschijnen dat het feit dat zij werkt een relevante omstandigheid is op grond waarvan de verwerende partij op grond van haar discretionaire bevoegdheid kon oordelen dat, niettegenstaande blijkt dat de verzoekende partij na zes jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde, in dit individuele geval kon afgezien worden van het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij toont dan ook geenszins aan dat de verwerende partij gehouden was, bij de vaststelling dat de verzoekende partij haar studies op overdreven wijze verlengt, hieromtrent te motiveren.

3.9. Daar waar de verzoekende partij nog stelt dat het onredelijk is van de verwerende partij om haar geen kans te geven om haar studie te beëindigen, lijkt zij voor te houden dat de bepalingen van artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2, §1, 5° van het Vreemdelingenbesluit onredelijk zijn. Dit betreft wetskritiek waarvoor de Raad niet bevoegd is. Bovendien wijst de Raad erop dat de verzoekende partij de afgelopen vijf academiejaren reeds de kans heeft gekregen om de opleiding Bachelier en Comptabilité te beëindigen. Het is niet foutief of kennelijk onredelijk van de verwerende partij, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, om te stellen dat de verzoekende partij gemachtigd was tot een tijdelijk verblijf tijdens het academiejaar 2013/2014 voor een Bachelier en Optique-Optométrie om daarna vanaf het academiejaar 2014/2015 tot op het ogenblik van

de bestreden beslissing een opleiding Bachelier en Comptabilité te volgen, dat zij tijdens de laatste vijf academiejaren maar 690 opleidingseenheden heeft afgewerkt van de 2220 opleidingseenheden, wat nog niet eens een derde van het studieprogramma is, dat de verzoekende partij na zes jaar hogere studies geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht op het behalen van een einddiploma heeft en dat zij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de Vreemdelingenwet, gezien zij haar studies op overdreven wijze verlengt, dat zij na respectievelijk zes jaar studies geen enkele bacheloropleiding met vrucht beëindigde. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat, mede gelet op het bepaalde in artikel 103/2, §1, 5° van het Vreemdelingenbesluit, het foutief of kennelijk onredelijk is om op grond van voormelde vaststellingen te oordelen dat zij haar studies op overdreven wijze verlengt. Daar de verzoekende partij geen merkbare voortgang boekt en bijgevolg geen vooruitzicht heeft op het behalen van een einddiploma, argumenten die overigens niet door de verzoekende partij worden betwist, is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om het thans bestreden bevel af te leveren en de verzoekende partij op grond van artikel 61, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet aldus de mogelijkheid te ontfangen om haar studie succesvol te beëindigen, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan.

3.10. De uiteenzetting van de verzoekende partij laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan de verzoekende partij ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond. De verzoekende partij bewijst immers niet dat de verwerende partij enig door haar aangebracht dienstig stuk onterecht buiten beschouwing heeft gelaten bij het nemen van de bestreden beslissing of dat de verwerende partij deze beslissing niet deugdelijk heeft voorbereid.

3.11. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER